

ייצג פון פריי

תולדות | עיונים | הערות

התחזקות | התעוררות | מכתבים

בעניני רביה"ק מברסלב ז"ע

מכתבי מוהרנ"ת - עלים לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכת"י
ביאורים וצינונים, הערות והארות

פרשת ויקרא
שנת תשע"ד

על זה מניעות רבות, וה' עזרני, וביום ה' לא עסקו כי אם ג' ערלים בהבנין, מחמת שהיה יום חגם אצל אנשי פולין, וגם אלו הערלים רצו הדיסאטינקיס לבטל, וכבר נתבטלו, אך אחר ההפצרה ומעט שוחד חזרו למלאכתם. וביום ו' העבר חפצנו לעסוק בהבנין עם כמה ערלים, אך הדיסאטינקיס ביטלו המלאכה שלא נבנה עוד, עד אשר נודיע להגאראדניטשע והיה לנו קצת צער מזה, ותשבת המלאכה כל יום ו', והשם יתברך היה בעזרנו. והיום פעל אצלו ר' נחום יוסף [עיין מכתב קע"ח ר' נחום מעיר ברסלב, שה' מתלמידי מוהרנ"ת] שנתן רשות לבנות.

ברוך ומבורך שמו הגדול ית', אשר עד כה עזרנו, כן יהיה עמנו להזמין לנו מעות, וכל הצטרכות הבנין, שנזכה לגומרו מהרה בכי טוב, ולעסוק בו בתורה ותפלה [עיין מכתב קמ"ד]. ולספר עוזו ונפלאותיו אשר עשה עמנו ממצרים ועד הנה, עד הדור הזה ועד השעה הזאת.

ודע בני חביבי כי המעות שהיו בידך ליתן לי או בהיותך פה, הם המשכוכי והוציאו מפי דברים הנוראים האלה, כמו שדרשו (רי"ה ו.) בפ"ך (דברים כג. כד) זו צדקה, (ופירוש רביז"ל) שעל ידי צדקה נעשה הדיבור (עיין לקימ"ח ח"א סי' רכ"ה, ח"ב סי' ט"ו). ועתה ראינו זאת בחוש, כי אנכי לא עלה על דעתי שתתן לי אז, וגם לא עלה על דעתי לדבר דיבורים אלה, וגם כי הייתי אז טרוד מאד בטרדא כזאת, בעת התחלת בנין כזה, אך מאת ה' היתה זאת לדבר דיבורים אלה, על ידי עוצם תשוקתך לשמוע, ועל ידי מסת נדבת ידך הטוב. וה' ישלם פעלך ותהי משכורתך שלימה וכו', ונדבות פי רצה נא ה', ומשפטיו ילמדך (תהלים קיט, קח. ולפי דברי מוהרנ"ת הפירוש הוא כן, שירצה ה' לשלוח להצדיק דיבורים אמיתיים בזכות מצות צדקה, כי בפ"ך זו צדקה כנ"ל, והדיבורים הללו יהיו בכוחו ללמד ולהדריך את בני אדם, וי"פ ומשפטיך למדנו) וידריךך בכל עת בדרך הטוב והישר, למען ייטיב לך לנצח.

ומחמת הטירדא אי אפשר להאריך, כי כל הלילה לא ישנתי, והתפללתי בבוקר השכם מה שאין דרכי בכך בעתים הללו [אפשר מפני חולשת מוהרנ"ת לא התפלל או בימים ההם בבוקר השכם, ועיין לעיל מכתב כ"ו במעלת המתפלל בכל יום בבוקר השכם ובתפלת הוותיקן]. ומאליך תבין גודל ההכרח לי לישן עתה, אך אהבתך אלצני לכתוב לך מיד דברים אלה, להחיותך לנצח.

דברי אביך המצפה לישועה.

נתן מברסלב

ושלום רב לכל אנ"ש באהבה רבא ורחימתן עזיזא, בזה ובכא לעולמי עד ולנצח נצחים.

חזקו ואמצו לבבכם כל המיחלים לה', ותרגילו עצמכם לדבר בכל יום אחד עם חבירו מהתכלית הנצחית, ולדבר כל אחד בינו לבין קונו וכו', כדי לקבל מכל הנקודות טובות וכו' [לקימ"ח ח"א סי' ל"ד], ואל תתביישו כלל מפני

המשך בדף 4

והנה מחמת אפוקי שבתא ואין דרכי לכתוב בעת כזאת סמוך אחר ההבדלה, רק אהבה מקלקלת השורה, וכתבתי לך עתה דברי אלה המועטים המחזיקים הרבה, ויתר מזה אין בכחי עתה להאריך.

דברי אביך המעטיר בעדכם

נתן מברסלב

סימן קמ"ב

בעורת השם יתברך, יום א' ערב ראש חודש תמוז, תקצ"ד לפ"ק

תעלוזנה כליותי בדבר שפתיך מישרים, כמו חלב ודשן תשבע נפשי, בראותי אמרותיך היקרים מפי, אשר קבלתי עתה בעת סעודת שחרית, שמעתי אמרותיך כי נעמו, במה נקדם ה' אשר עד כה עזרני ברחמי ונפלאותיו העצומים, שאזכה שיצאו מפי דברים כאלה, ושיכנסו באזני פרי בטני שיחיו.

האמת כאשר כתבת, שדברים אלו אי אפשר לספר אפילו לעצמו, וכמבואר מזה בליקוטי מוהר"ן שאצל המעשיות על פסוק (תהלים קלה, ב) כי אני ידעתי כי גדול ה' וכו' [לפנינו הוא בשחית הר"ן סי' א' דוד המלך ע"ה אמר כי אני ידעתי אני ידעתי דייקא, כי גדולת הבורא יתברך אי אפשר לומר לחבירו, ואפילו לעצמו אי אפשר לספר מיום ליום, לפי מה שמזריח לו ומתנוצץ לו באותו היום אינו יכול לספר לעצמו ליום שני, הריחה והתנוצצות של גדולתו יתברך שהיה לו אתמול, ועל כן אמר כי אני ידעתי אני ידעתי דייקא, כי אפשר לספר כלל ע"כ, ועוד שם בסי' קע"ז]. וגם בזה בעצמו רואין גדולות ה' ונפלאותיו בכל דור ודור, עם כל נפש מישראל, אשר הפליא חסדו עמנו, שנזכה לישא וליתן בעל פה ובכתב בדברים כאלה, העומדים ברום רומו של עולם עד אין סוף, ויורדים עד אין תכלית, להחיות גם אותי ואתך, בהתנוצצת נעימת ידידת, עריבת מתיקת, תשוקת התנוצצת אלקותו, יתברך שמו לנצח, עלינו לשבח לאדון הכל וכו' אשר היה בעזרנו בדור היתום הזה, בשפל מצבינו כזה, בדחקות כזה, לידע ולהאמין ולדבר בדברים קדושים כאלה. מה נאמר מה נדבר מה נשיב לה' כל תגמולהי עלינו, לפיכך אנחנו חייבים להתחזק בשמחה וחדוה בכל עת בכל יום ובכל שעה, להזכיר עצמינו בכל פעם בחסדים האלה בישועת נפלאות כאלה, אשר הוא יתברך עושה עמנו בכל יום, ולקיים (תהלים לא, ח) אגילה ואשמחה בחסדיך וכו'.

עתה אספר לך בני חביבי את הישועות הפרטיות, אשר עזרני השם יתברך בימים האלה.

אחרי נסיעתך ביום ב' לעת ערב אחר מנחה, הקימו את הבנין [לעיל במכתב קמ"א כ' "בפרט שאני צריך עתה לעסוק בגמר בנין ביתי לטובה"]. דהיינו שהעמידו את העמודים והקורות, שזה היה דבר גדול להקים את הבנין בזריות כל כך, והיה

הרב המאור הגדול בנש"ק מופת הדור
גדול מרבן שמו נרדע בשערים מו"ה
נחמן נ"י
נכד לרבינו הק' בעש"ט זלה"ה
(הסכמת המגיד מקאמנין זצלה"ה על

מאמר ל"ה

מאמר: ראש בני ישראל

ליקוטי אמרים, תורת ושיחות והנהגות קדושות ממרן אור ישראל וקדושו

רבינו ישראל בעל שם טוב זצוקלה"ה

הנזכרים בספרי רביה"ק, ותלמידו מוהרנ"ת, ומשאר ספרי ברסלב

מוהר"ר נחמן נ"י, מגזע
הקודש נכד הבעל שם
טוב ז"ל וזותו יגן עלינו
(חיי מוהר"ן סי' ק"ג)

זאת, כי אז הוא תחילת ההתקרבות שהאיר עליהם הארה גדולה ונפלאה בשעת יציאת מצרים ביום א' של פסח, על כן תיכף ביום ב' מסלק מהם גודל ההארה הזאת ומראה להם התרחקות קצת, והמצריים שהם הסטרא אחרא מתחילים מחדש לרדוף אותם וכו', וכל זה הוא בחינת הנ"ל כי הכל בשביל התקרבות, כי ההתרחקות תכלית ההתקרבות וכו"ל, וע"כ אסור לאכול מן התבואה החדשה עד אותו היום שהוא מחרת הפסח.

כי ענין זה הנ"ל שהוא בחינות שלום לרחוק ולקרוב כנ"ל זה צריכים מאד בכל הבחינות, הן בענין עבודת ה' כמבואר לעיל, וכן בענין הלחם והפרנסה צריכים זאת גם כן מאד לידע שהלחם והפרנסה באה ממרחק מאד מאד, בבחינת ממרחק תביא לחמה שמרמזו על התורה לחמה דאורייתא, וגם צריכים להבין מושל ומליצה (כמו שפרש"י בתחילת משלי), כי גם כפשוטו צריכים לידע שהלחם והפרנסה ממש באים ממרחק מאד, כי המזונות באים ממקום גבוה ורחוק מאוד, כמו שמבואר בכתבי האריז"ל על מאמר רבותינו ז"ל בני חיי ומוזני לאו בזכותא תליא מלתא אלא במזלא וכו', שהוא בחינות מזל העליון שהוא בחינות תיקוני דיקנא קדישא בחינות נוצר ונקח וכו', שהם בחינות גבוהים מאד כידוע.

ועל כן באמת אמרו רבותינו ז"ל קשים מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף וכפלים כיולדה ויותר מן הגאולה, וכפי עוצם התרחקות המזונות והפרנסה מן האדם, כודאי לא היה כדאי שיומשך לו מזונות. אך השם יתברך זן את העולם כולו בטובו בחן ובחסד וברחמים וכו', ועל כן כשמגיע לאדם איזה שפע של מזונות ופרנסה הן רב הן מעט, צריך לידע שהכל בחסד ואינו כדאי, רק הכל ברחמיו שמביא לו פרנסה ממרחק מאד, בבחי' ממרחק תביא לחמה ממש.

ס"ז.

והחיות רצוא ושוב

זוה בחינות איסור חדש שאסור לאכול מן התבואה החדשה עד יום י"ו בניסן שהוא מחרת הפסח שמקריבין בו עומר שעורים. כי בפסח אז הוא התחלת התקרבות ישראל לאביהם שבשמים, כי אז הוא יציאת מצרים שיוצאין ממצ"ט שערי טומאה ונכנסין במצ"ט שערי קדושה, ומבואר בכוננות ומובא בדברינו שביום א' של פסח נמשכין כל המוחין, ואז הוא התקרבות גדול מאד, ואחר כך ביום ב' ראשון לספירה אז מסתלקין המוחין ומתחילין לקבלם בהדרגה כסדר.

וכבר מבואר בשם הבעל שם טוב ז"ל על זה שהוא בחינות (תהלים מה, טו) והוא ינהיגינו עלמות, כמו שמוליכין את התינוק, ומלמדין אותו לילך, שבתחילה מוליכין אותו בידיים, ואחר כך פתאום מסלקין הידיים ממנו כדי שילך מעצמו, כמו כן הוא בעבודת ה', שבתחילת ההתקרבות מסייעין להאדם ומוליכין אותו בדרך הישר, ועל כן אין חוזק כתחילת החסידות, ואחר כך נופל מהתלהבות הזאת, כי מסלקין ממנו ההתלהבות שבא עליו מלמעלה, ומניחין לו לילך בעצמו, שזהו בחינות פסח וספירה כנ"ל.

וענין זה מתנהג בכל אדם כמה וכמה פעמים אין מספר, בכמה וכמה בחינות שונות, וכומו שפירוש רש"י על פסוק אתם נצבים היום כולכם, ופירוש רש"י כיום שהוא מאפיל ומאיר כך הוא עתיד להאפיל לכם ולהאיר לכם. וכל זה כלול בדברינו הנ"ל הבנויים על מה שאמר הוא ז"ל על פסוק שלום לרחוק ולקרוב וכו"ל באריכות.

נמצא שביום ב' של פסח נמשך על ישראל בחינות הנ"ל, בחינת שלום שלום לרחוק ולקרוב, כי אז צריכים

מהסכמת הגה"ק רבי מאיר בראד זצלה"ה על הליקו"מ:

הרב המופלא ומפלג בתורה ובחסידות המפורסם מוה"ר נחמן נ"י הגדול בשם טוב גידולי הקודש זרע קודש מחצבתו נכד זלה"ה הרב המפורסם בתורה ובחסידות ידיו רב לו בעשר ידות בוצינא קדישא חו"פ קדוש יאמר לו, כל רז לא אנס ליה מו"ה ישראל בעש"ט ז"ל, והרב מוהר"ר נחמן הולך בעקבות אבותיו הק'...

מהסכמת הגה"ק רבי אפרים זלמן מרגליות זצלה"ה על הליקו"מ:

ירושא הוא לו מאבותיו, אבות מכלל דאיכא תולדות, שכן יונק מגידולי הקודש, חוטר מגזע האלחי המפורסם בעש"ט זלה"ה איש חמודות וזרעו לברכה זרע קודש שמש ומעשיהם עליהם מעידות...

מאמר משיב נפש

קייז

שאלות על חסידות ברסלב ומקורות מספרי קודש

מאת אחד הרבנים שלישי

סימן י"ט: הוא השליט והמשיב

שואל: ראיתי באיזה ספר מיוסד על ליקוטי מוהר"ן, שכתב על שער הספר, כי הרה"ק מוה"ר נחמן וכו', הוא השליט הוא המשיביר לכל ישראל ולכל העולמות, היכן מצינו לשון זה על צדיק שהוא כבר בעולם העליון, שהוא השליט והוא המשיביר, כי בפשטות זה נאמר על הצדיק יסוד עולם שהוא חי בעוה"ז, ומעמיד ומקיים את העולם והשפעותיו בזכותו, אבל איה מצינו שכשהצדיק נסתלק ועולה למעלה הוא ג"כ משפיע כאן למטה.

ועו"ש (ריש בשלח) פקד יפקד אלהים אתכם פ"י הפקידה מהגאולה אשר יפקוד אתכם יהיה ע"י עצמותי. וזה והעליתם את עצמותי מזה אתכם שהם יסבבו את הגאולה לכם ולהעלות אתכם להשפיע לכם כל טוב לעולם. כי כן הוא גדול כח קדושת הכלא דגרמי של הצדיקים, אף לאחר פטירתם הם משפיעים כל טוב לבני", ושפתותיהם דובכות בקבר וכו'. שגם עצמותיו הם משפיעים כל טוב, לכך כתיב ויקח משה את עצמות יוסף עמו. כי משה רבינו ע"ה היה יודע את כל אשר נעשה בשביל העצמות האלה, שגרם להם הגאולה כמ"ש כי השבע השביע את בני", לשון שביעה להשפיעם כ"ט, לכן לקחם עמו בכל המסעות של בני". ומה שנאמר בספר יהושע ואת עצמות יוסף אשר העלו בני", הכי פירושו שהם העלו (את) בני" ממצרים, כי בזכותם נגאלו כנ"ל. וכן הגאולה העתידה ב"ב יהיה ג"כ ע"י הצדיק יסו"ע. וזה שמסיים שם הפסוק קברו בשכם, ויהיו לבני יוסף לנחלה. שזה מוסב על העצמות הקדושים שאמר בתחלת הפסוק, ואמר שהעצמות האלו הם בכוחם וקדושתם גם לעולמי עד להשפיע לבניהם אחריהם נחל"ה נח"ל ה'. וזה מודיע הכתוב כי כל מי שיש בו בחי" יוסף, הנה עצמותיו יהיו לבניו ולכל בני ישראל נחלה להשפיעם כל טוב סלה וכו', ויקח משה את עצמות יוסף עמו. ע"ד שבארנו כי לקח עמו לזון את בני" במדבר. וז"ש כי השבע השביע את בני" ל' שביעה והשפעה כי הוא המשיביר ע"כ.

ועוד בתפארת שלמה (שבועות) כי זהו מדת הצדיקים אשר מעולם כמו משרע"ה והבאים אחריו אשר כל מגמתם ורצונם להטיב לבני" כל ימיהם, ולהחזיק את ימיהם לעשות המצות ומעש"ט בכוונה גדולה כמוהם. וגם אח"כ כשמסתלקין מעוה"ז, הנה אך זה כל חפצם להיותם מעוררים את לב בני" למצות ומעש"ט, והם באים ומתלבשים בתוך בני" לסייעם לעבוה"ב, אם בבחי" העיבור או בשאר בחי" כמבואר בהאריז"ל. הנה כך הוא המדה של משרע"ה כי לעולם ה" רצונו להיות תמיד עם ישראל, והוא שכתוב וזאת הברכה אשר ברח משה איש האלהים את בני", פ"י כי זאת הברכה אשר ברח אותם הוא להיות תמיד עם בני", שיהי עמהם בכל דור ודור, וז"ש שם לפני מותו. אבל אחר מותו כתי" ג"כ במותו לא כהתה עינו מלהסתכל תמיד אל בני" ולהשפיעם תורות חדשים בכל יום ויום, כי על ידו נעשים כל היחודים, שהוא בחי" בעלה דמטרוניתא, והוא שכתוב וגם בך יאמינו לעולם, וזה ישמה משה במתנת חלקו, פ"י שנתן חלקו וכחו בתוך קהל ישראל להיות תמיד עמהם לעזורם, ומחל להם חלקו ומעלתו בג"ע העליון, רק להיות תמיד עם ישראל, זה טוב לו.

ועוד בתפארת שלמה (מועדים חג הסוכות ד"ה וילך משה) הנה כבר הקשו הראשונים ז"ל למה לא זכה משה רבינו ע"ה לעלות בסערה השמים ולהשאר שם כמו אליהו ז"ל וחנוך, הלא הוא עלה וירד כמה וכמה פעמים, הו"ל להשאר כולו שם למעלה. אך הנה זה מעלת משרע"ה האוהב עמו ישראל ומסר את נפשו עליהם כל ימי חייו להיות מחזק את ישראל כל ימיו, לבלתי הסתלק את זיו יקרו מהם עד עולם, ותמיד עינו עליהם לתמכם בתומכי אורייתא, כמ"ש כי גם במותו לא כהתה עינו להסתלק מישראל, וזהו הוא חפצו להשאר תמיד בתוך בני" להטיב להם, ואתפשטותא בכל דרא, לכן הוכרח להיות גופו הקדוש להשאר בעוה"ז, שלא לעלות כולו למעלה, למען היות אחיזה לישראל בקדושתו בעוה"ז ע"י גופו הטמון ביניהם, ובקומו בתחיית המתים יקומו כולם עמו כל ישיני עפר, וזהו שהבטיחו הש"י ונאספת אל עמך כאשר נאסף אהרן אחיך, רצ"ל אתה לא תעלה בסערה השמים כמו אליהו וכדומה, רק תשאר גופך בעוה"ז, ויאסף קדושתך אל עמך להטיב להם, כאשר מת אהרן אחיך ונשאר בעוה"ז לצורך כך.

וע"י בישמח ישראל (ריש חיי שרה) שמפרש המדרש שחביב חייהם של צדיקים בעוה"ז ולעוה"ב, כי כל זמן שהם אתנו בעוה"ז, זה הפעם הראשון ימי חייהם, ופעם השני הוא אחר הסתלקותם מעוה"ז, אבל ימי חייהם צפונים ברקיע להאיר לנו מתוך החשיכה, וכמו שנא' ואברהם עודנו עומד לפני ה', ותרגומו עד כאן משמש בצלו קדם ה' וכו', ובעת שלא יהיה מי שימשיך וישפיע שפע לכלל ישראל, או יאיר אור ימי שני חיי האבות ע"כ. ובדרשות חת"ס (ח"ב דף של"ו). וז"ל ה' אמר (למשה) רב לך דייקא, אתה עומד ברבנותך, ותאסף אל עמך בגדולתך ולא כהדיוט, והטעם לזה באמת כי מה יעשו ישראל ח"ו, לא מבעיא בחייו אם יהיה הדיוט לא יהיה להם לא מן לא באר ולא ענן, גם כי עתה אחר סילוקו, הלא כולנו חיים מהשפעות תורתו וזכותו, כדאמרין משה שפיר קאמרת, ואלו היה מת כהדיוט לא היה לו מכל זה כלום. ועוד שם (דף שע"ג): בהספדו על רבו רבי נתן אדלער, וז"ל גם כי עתה יתפלל על תלמידיו ותלמידיהם ועל כל הציבור בכלל וכו', שיעשה שישובו אל ה', ויתן בלבינו התעוררות לשוב, (ע"י לקמן בכותרות ודורש אל החיים הלשון באריכות)

וע"י בספר מהר"ש מבלעזא (מועדים פורים) על הפזמון ברוכה אסתר בעדי, כי הצדיק שזוכה שיושפעו טובות בעוה"ז ע"י תפלותיו ותחנוניו, הוא זוכה לעולמי עד בג"ע העליון לעמוד ולהתפלל ולהיות נמשך על ידו טובות לעולם, וזה פ"י ברוכה אסתר בעדי, שע"י שצריך להיות נמשך כל הזמנים טובות לעולם, לכך נתעורר למעלה כחה של אסתר, ונתמלאה בברכת ה' למעלה ומשפעת למטה, ופ"י בעדי בשבילי, בשביל להשפיע עלינו רוב טוב וחסד ע"כ.

נחמו כמ"ש במכתב קמ"ה. כי ההכרח לחשוב בזה, ולהתפלל על זה הרבה, אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי עזרי מעם ה', אך לה' הישועה שיעזור על הכל, כי הרבה הרבה ריווח והצללה לפניו ית'.

והיה מהראוי לנגוש אותך גם כן מה שנסארת חייב על הבנין הנ"ל באומאן, אך איני יודע אם אתה יכול עתה לתת לכסף מוצא, אך אם אפשר איזה סך על זה מעט או הרבה מה טוב, וה' יברכך ויצליחך ככפלים, ברכה ושלוש והיים.

כנפשך ונפש אביך החפץ ומתגעגע לשמוח בכם, שיקוים בכם (משלי כג, כה) ישמח אביך ואמך וכו'.

נתן מברכלב

ושלוש לכל אנ"ש באהבה רבה, גם מר' מרדכי [מעיר סולטשין, מתלמידי מוהרנ"ת] וכל אנ"ש, בקשתי כל מה שאפשר שישלחו על הבנין הקדוש באומאן, יראו לשלוח מיד בשבוע זה, למען יהיה לכם חלק טוב בגמר הבנין קדוש ונורא מאד.

סימן קמ"ד

בעזרת השם יתברך, יום א' פנחס, תקצ"ד לפ"ק

רב שלום לאהובי בני חביבי, הרבני המופלג מו"ה יצחק שיחי.

מכתבך קבלתי זה שלש פעמים, ולא היה לי עם מי להשיבך עד היום, ומה מאד הגדלתי השמחה על המכתב מלכוב [אודות הדפסה בספרי רבינו"ל כמ"ש לעיל מכתב קלו - קלו מן ש"ב ר' חיים מלעמבערג]. אם אמנם עדיין צריכין ישועה ורחמים רבים שיהיה נצמח מזה הפירות הטובים שאנו מחכים להם, עם כל זה טוב להודות לה' על התחלת התנוצצת צמיחת קרן ישועה בעסק כזה, כי איך שיהיה בחסדו יתברך בוודאי אין זה דבר ריק מה שהולכים לעת עתה מכתבים משם בענין זה, וה' יחוס על עמו ויגמור בעדינו כרצונו וכרצון יראוי האמיתיים וכו', ה' יגמור בעדי וכו'.

ובענין ביתך שקנית למול טוב, גם כן נתת שמחה בלבי מה שפטר את השכן, וכפי מכתבך השני נוח לך מן הראשון, וגם ברוך השם שכבר באת עמו אל עמק השוה, וזכות בחלקך אשר חפצת [ענין לעיל מכתב קמ"ג במש"כ שם ויומין לך שותף טוב, וכל אחד על מקומו יבא בשלום, וכנראה שחצי הבית היה שייך לשכן]. ועל הכל טוב להודות לה' על העבר ולבקש על העתיד. וגם כפי פרושות לשמים שתוכה לנוס לביתך לחיים טובים ארוכים ולשלום. ותוכה לעסוק שם בתורה ותפלה ומעשים טובים אתה וזרעך לאורך ימים ושנים טובות לדרות עולם. ויהיה שלום בביתך ורענן בהיכלך, עוד תנוב בשיבה טובה ותהי כגן רוה אכ"ר.

כוונת ההערות והצייונים בכדי להבין את המכתב הק', וברצונינו בעו"ה להדפיס כל המכתבים עם ההערות כדי לזכות את הרבים, לכן נשמח לקבל באמייל מן הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מוהרנ"ת ובין על דברינו כדי שיצא מתחת ידינו דבר נאה ומתוקן, ויאשר כוונתם למפרע

למכתבים למערכת, וכן לכתוב מאמרים להופיע בהעט סופר, אן להערות, וכן

מי שברצונו שייגע לו העט סופר על יד האימפל, יפנה:

CONGHVPRINTING@GMAIL.COM

או להפעקס: **845.781.6701**

להודיע על מול טוב לאנ"ש, יש לשלוח הודעה (עד יום ג' בשעה: 9:00 בבוקר):

המלעגים (ש"ע אר"ח סי' א' סי"א), כי תהלה לאל אין לנו כלל להתבייש מפניהם, ואין פנאי עתה להאריך בזה.

דברי אוהבך [אפשר אוהבכם] כאמת לנצח

נתן הנ"ל

ותקבל אגרת לר"ש [הכוונה להרה"ח הרבני ר' שמשון הגדול, מתלמידי מוהרנ"ת, שדר בטולטשין] גם זאת מאת ה' היתה לכתוב לו עתה דברים אלה.

סימן קמ"ג

בעזרת השם יתברך, יום ג' חוקת, תקצ"ד לפ"ק

אהובי בני חביבי.

מכתבך קבלתי עתה, והיה לי לנחת, והשם יתברך יעזור לך שתכנס מהרה לביתך בחיים ושלוש [במכתב סי' קמ"א כתוב לו מוהרנ"ת "ותעלוזנה כליותי בישועתך אשר תהלה לאל קנית בחסדו בית נאה למול טוב וכו', כי לא בכל יומא מתרחיש דירה נאה ורחבה כזאת, במקח כזה, וע"ע לקמן מכתב קמ"ד - קמ"ה שמוכר שם הבית החדש, ומוהרנ"ת מברכך]. ויומין לך שותף טוב, וכל אחד על מקומו יבא בשלום, ותוכה בביתך לעסוק בתורה ותפלה ומעשים טובים, ולהכניס אורחים הגונים, אתה וזרעך לדרות עולם, לאורך ימים ושנים טובים, עד אשר יבנה היכל על תלו אכ"ר [ענין אורחות צדיקים שער הקנאה אם יבנה בית יבנה בו חדר ללמוד בו תורה, ושיהא ביתו בית ועד לחכמים, ולהכניס בו אורחים ולעשות שם בו חסד לבני אדם ע"כ, ובשלי"ה פ' יגש (חלק תוכחת מוסר) עה"פ ואת יהודה שלח לפניו לתקן לו בית תלמוד עיי"ש. וע"ע בספר מעיל צדקה (סי' תתר"מ) עה"פ בונה ביתו בלא צדק, שכל בן ישראל הבונה בית, צריך להתחיל הבנין בצדק, לומר שהוא לשם ה' להכניס בתוכה אורחים ועניים ות"ח עיי"ש, ועיין באריכות בענין זה בספיק סידורו של שבת ח"ב דרוש ד' פ"א. ועיין בליקו"מ (ח"א סי' כ"ח) במעלות המכניס אורחים ת"ח אמתיים לתוך ביתו, שיש לו על מי שיסמוכו, כי ת"ח אמיתיים הם יסוד כל דבר, ומי שביטו בית וועד לחכמים (אבות פ"א מ"ד) שבונה ביתו בבחינת איש קדוש עובר עלינו תמיד, על ידי זה מעלה הטיגא שבלב ע"כ. ומה שסיים עד אשר יבנה היכל על תלו, יש להסמיק לזה מה שכתוב בספיק יסוד יוסף (פס"ט) שגדול יהיה כבוד בית כזה, שיקבעו בארץ ישראל בתים של אוהבי תורה עיי"ש]

עתה תדע שבדעתי נתחדש בשבוע העבר לנסוע בסמוך אי"ה לאומאן, ובדעתי לנסוע ביום ה' הבאה עלינו לטובה, סמוך לשבת או אחר שבת הבאה עלינו לטובה בסמוך, לחשוב שם מחשבות בענין גמר הבנין [בשנת תקצ"ג התחילו לעסוק בבנין הבית המדרש החסידי ברסלב בעיר אומאן יצ"ו, מוהרנ"ת ציפה בכליון עינים שהביהמ"ד יהיה נגמר על ראש השנה שנת תקצ"ד, וכן עלה ביד מוהרנ"ת לסדר הביהמ"ד על ר"ה שנת תקצ"ד כמו שבאנו לעיל. אמנם כתוב מוהרנ"ת (ימי מוהרנ"ת ח"א אות ק"י) ועדיין לא נגמר אז גמר הבית הדירה שצריכין לבנות סמוך להבית המדרש וכו', ובסוף אותה שנה עסק ר' נפתלי לגמור הבנין הבית דירה בשבילו, שהתחיל לבנות תחת הגג של הבית המדרש ולתקן הגג, וסתר הגג הראשון ובנאו מחדש, אבל לא גמר בנין בית דירתו שבבית המדרש שלנו הנ"ל, והתפללנו פעם שניה בשנת תקצ"ה בבית המדרש, אבל שאר הבנין עדיין לא נגמר כנ"ל עכ"ל, וע"ע מכתב רפ"ט. למעשה לא נסע מוהרנ"ת עד אחר שבת

שיעורים אויף אידיש אין ספר ליקוטי מוהר"ן!

לימוד ספד"ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום

מען קען הערן אויף "אוצרות ברסלב" יעדן טאג א

עמוד בספד"ק ליקוטי מוהר"ן

718-855-2121

געלערנט "אויף אידיש" מיט א קלאהר'ן הסבר, לויט די

מפורשים און לויט ווי עס איז מבואר אין ליקוטי הלכות

חזקו ואמנו אחזי ללמוד ספריו "בכל יום", ולעין ולחפש בהם למצוא בהם בכל פעם עצות להציל נפשוכם (על"ת מכתב שי"ג)